Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Het Dappere IJsbeertje

Op een koude winterdag werd er een klein ijsbeertje geboren in een warm hol. Ze was zo groot als een klein konijn en had een zachte, witte vacht die haar warm hield. De eerste paar maanden van haar leven bracht ze door in het hol, waar ze door de melk van haar moeder elke dag groter en sterker werd.
Toen de lente aanbrak, verlieten de kleine ijsbeer en haar moeder het hol en waagden zich in de ijzige wildernis. Het was een grote, spannende wereld vol met nieuwe objecten, geluiden en geuren. Het welpje was gretig om alles te leren over het zijn van een ijsbeer. Gedurende de volgende twee jaar leerde het welpje

hoe ze verschillende geuren kon opsporen, hoe ze door de ijzige wateren kon zwemmen op zoek naar voedsel en hoe ze over de besneeuwde toendra kon rennen. Ze leerde hoe ze zeehonden en andere dieren uit het Arctisch gebied kon vangen en ze werd met de dag groter en sterker.
Voordat ze het wist, was de kleine ijsbeer 100 keer zo groot geworden als haar oorspronkelijke formaat. Ze was een sterke, zelfverzekerde jonge ijsbeer, dankzij de lessen die haar moeder haar had geleerd.

Maar op een nacht, terwijl ze diep in slaap was in haar hol, verliet haar moeder haar. De kleine ijsbeer werd alleen wakker in de koude, donkere wildernis. Het was eng, maar ze was vastbesloten om sterk te zijn en voor zichzelf te zorgen.
Gedurende de volgende paar maanden leerde de kleine ijsbeer hoe ze voor zichzelf moest zorgen en alleen door de Arctische wildernis te zwerven. Ze was een vaardige jager en kon genoeg voedsel vangen om zichzelf goed te voeden.
Maar op een dag, terwijl ze op de toendra was, verscheen er plotseling een roedel wolven, die haar omcirkelden en gromden. De kleine ijsbeer was in gevaar, maar ze herinnerde zich de lessen die haar moeder haar had geleerd en rende zo snel als ze kon naar het water. Ze kwam net op tijd aan en zwom weg van het gevaar. Ze was opgelucht en dankbaar voor de lessen van haar moeder.
Vanaf dat moment zwierf de kleine ijsbeer alleen door de Arctische wildernis. Ze werd nog altijd met de dag sterker en zelfverzekerder. En toen het tijd was om haar eigen welpje te krijgen, gaf ze alle lessen door die haar moeder haar had geleerd, zodat ook de volgende generatie ijsberen sterk en capabel zou zijn.